

ЕМИЛ ВЕРХАРН БУНТ

Превод от френски: Гео Милев, 1920

chitanka.info

Надалеч един град: цял в тревога и бой на камбани;
на гилотината голият нож там сияй:
и обзето от диво желание, мигом сърцето ми литва
натам.

Барабаните, глухи на толкова дни
от сподавена ярост и плам,
бият атака във всички глави.

Часовникът там, върху кулата черна,
свети сам през тъмата вечерна,
откроен пред небе от червени звезди...

Залп от стъпки мозъци неспирно кънти
и пожар над стените — стихуен, злорад —
разрошва смутения град.

Излизат из своето мълчание
всички, които са били с надежда
сред мрака на своето свято отчаяние.

Кажете що иде и тежко звъни
по пътя на бъдните дни —
тъй спокойно-страхотно?

Гневът на света пълни всички простори,
и юмруци безстрашно се вдигат нагоре —
готови да хванат небесния гръм.

Ето часа — в който всички безродни,
безсънни, безумни от глад, безработни
сграбчват живота със своята воля.

Ето часа — и тревожно камбаната бий...
Удрят приклади по мойта врата:

убивай! убий — все едно!

Ето часа — и тревожно там долу камбаната бий.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.